

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ. יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרֹאֵנוּ:

חַזֵּן: בָּרְכוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ:
קָהַל וְחַזֵּן: בָּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יי , אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעָרִיב עָרְבִים, בְּחֶכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם, תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּעַרֵב עָרְבִים:

אֲהַבֵת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לְמִדָּת עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאָרְךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲהַבֵתְךָ אֵל תָּסִיר מִפָּנֵינוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יחיד אומר: אל מִלֵּךְ נֶאֱמַן)
שָׁמַע | יִשְׂרָאֵל, יי | אֱלֹהֵינוּ, יי | אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

וְאַהֲבַת אֵת יי | אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְבְּךָ, וּבְכָל-נַפְשְׁךָ, וּבְכָל-מְאֹדֶךָ.
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר | אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, עַל-לִבְבְּךָ:
וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ, וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ, וּבְקוּמְךָ. וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת | עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין |
עֵינֶיךָ, וּכְתַבְתָּם | עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל-מְצוֹתַי, אֲשֶׁר | אֲנֹכִי מְצַוֶּה | אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֵת יי | אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם. וּנְתַתִּי מָטָר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמְלַקֹּשׁ, וְאִסַּפְתִּי
דְגַנְךָ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ. וּנְתַתִּי | עֵשֶׂב | בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאֶכְלַתְּ
וְשִׁבַּעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לִבְבְּכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם |
אֱלֹהִים | אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה | אַף-יי בְּכֶם, וְעָצַר |
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר, וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְאֶבְדַּתֶּם | מִתְּרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה | אֲשֶׁר | יי נָתַן לָכֶם:
וְשָׁמַתֶּם | אֶת דְּבָרֵי | אֱלֹהַ עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתֶם |
אֶתֶם לְאוֹת | עַל-יְדֹכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין | עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם |
אֶתֶם | אֶת-בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ,
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתָּם | עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן
| יִרְבוּ | יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה | אֲשֶׁר נָשַׁבַע | יי
לְאַבְתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם | עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר | יי | אֵל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר | אֵל-בְּנֵי | יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם: וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנִתְּנוּ |
עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם |
אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם | אֶת-כָּל-מִצְוֹת | יי, וַעֲשִׂיתֶם | אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ |
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי | עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר-אֹתָם זָנִים | אֲחֵרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם | אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי, וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי | אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי | אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי | יי | אֱלֹהֵיכֶם:

אִמֶת וְאֶמוּנָה כָּל זֹאת, וְקִים עֲלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
זוּלָתוֹ, וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
לְכָל אִיבֵי נַפְשֵׁנוּ, הָעֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אִין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד אִין
מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ, הַמְדַרְיֵכְנוּ
עַל בְּמוֹת אִוִּיבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל שׁוֹנְאָנוּ, הָעֹשֶׂה לָנוּ נְסִים
וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם. הַמְכֶה
בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם,
לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמְעַבֵּיר בְּנָיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׁוֹנְאֵיהֶם, בְּתֵהוּמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ. שָׁבְחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמְלִכּוֹתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֵּלָם:

מִי כְּמִכָּה בְּאֵלִים יְיָ, מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא
תְּהִילַת, עֲשֵׂה פְּלֵא: מִלְּכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לְפָנָי מִשָּׁה, זֶה
אֵלֵי עֲנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֹאמְרָ: כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וַגָּאֵלוּ מִיַּד
חֲזַק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנָי לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ
סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ, וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ, וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב, דְּבַר, וְחָרֵב, וְרָעַב וַיְגוֹן,
וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ, וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשָׁמוֹר
צִאתָנוּ וּבֹאֲנוּ, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יְיָ מְצִיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ.
בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְבוֹד
יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם, כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעֵבֹר שִׁמּוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם. וַיִּרְא כָּל הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ:
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר
יַחֲלָנוּ לָךְ. הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קֹדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ

לְפָנֶיךָ אֲדַנִּי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה
אֱלֹהִים לְבָדָךְ. וַאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצֵאֵן מֵרְעִיתְךָ, נֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם,
לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלָתְךָ. בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם, בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה, בָּרוּךְ יְיָ
בְשָׂכְבְּנוּ, בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ. כִּי בְיָדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים,
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי,
פְּדִיתָה אֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, יַחַד שְׁמָךְ, וְקוּיִם
מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוּךְ עַלְיָנוּ לְעוֹלָם וָעֵד:

יֵרְאוּ עֵינֵינוּ, וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ, בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֱמֶת,
בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ מִלֶּךְ, יְיָ יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֵד,
כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוּךְ בְּכַבּוֹד, כִּי אֵין לָנוּ
מִלֶּךְ אֵלָּא אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמִּלֶּךְ בְּכַבּוֹדוֹ, תָּמִיד יְמִלּוּךְ
עַלְיָנוּ לְעוֹלָם וָעֵד, וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

ש"ץ

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ
מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֵגְלָא וּבְזָמֵן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְּאָמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים, וְקֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם,
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשי"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים,
וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם, מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לָּךְ, מְלֶךְ יִמְחִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשי"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יִהְלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (בעשי"ת: הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה, בינה
והשכל. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלבנו לעבודתך, והחזירנו
בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו, כי חטאנו, מחל לנו, מלבנו, כי פשענו, כי מוחל
וסולח אתה. ברוך אתה יי, חנן המרבה לסלח.

ראה בענינו, וריבה ריבנו, וגאלנו מהרה למען שמך, כי גואל חזק
אתה. ברוך אתה יי, גואל ישראל.

רפאנו, יי, ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה רפואה
שלמה לכל מפותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך
אתה יי, רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו, יי אלהינו, את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה
למזבח.

(פקיץ) ותן ברכה (בחרף) ותן טל ומטר לברכה
על פני האדמה, ושפענו מפונך, וברך שנתנו פשנים המזכות.
ברוך אתה יי, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד
מארבע בנפות הארץ. ברוך אתה יי, מקבץ גדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו בבראשונה ויועצינו בבתחלה, והסר מפנו יגון ואנחה,
ומלוך עלינו אתה, יי, לברך בחסד וברחמים, וצדקנו במשפט. ברוך
אתה יי, מלך אוהב צדקה ומשפט (בעשי"ת המלך המשפט).

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה פְּרַגְעַתְּ תֹאבֵד, וְכָל אוֹיְבֶיךָ
מִתְּהַרָה יִפְרָתוּ, וְתֹדִים מִתְּהַרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁפֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַנִּיעַ בְּמִתְּהַרָה
בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שֹׁבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים.

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת
סוּפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַלֵינוּ, יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְלֹא
נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לַצְדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבְנֵה
אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וּכְפֹא דָוִד מִתְּהַרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צַמַּח דָּוִד עַבְדְּךָ מִתְּהַרָה תְצַמִּיחַ, וּקְרָנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קָנִינוּ כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְצַמִּיחַ קָרָן יִשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְנֶיךָ, מְלַכְנוּ, רִיקָם
אֵל תִּשְׁיבְנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רצה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה
לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

(בראש חדש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבא":

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע,
ויפקד, ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן
דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשה, וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניה, לפליטה, לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים
ולשלום, ביום

לראש חדש: ראש החדש הזה. לפסח: חג המצות הזה. לסכות: חג הסוכות הזה.

זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו
לחיים. ובדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו,
כי אליך עיינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עיינינו בשובך לציזן ברחמים. פרוך אתה יי המחזיר
שכינתו לציזן.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא, יי אלהינו ואלהי אבותינו, לעולם
ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור, גודה לך וגםפר
תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל
נפיק שכל יום עמנו, ועל נפלאותיך ומזכותיך שכל עת, ערב
ובקר וצהרים, הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו
חסדיך, מעולם קוינו לך.

לחנכה ופורים:

ועל הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבַרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשי"ת: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת, הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ
וְעִזְרֵתְנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת.

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכֹל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל עֵת וּבְכֹל
שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

בעשי"ת: בְּסִפּוֹר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

(יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.)

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תוֹדֵם,
וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תִּהְיֶה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשֵׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִתְּהַרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתָּם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
תוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי
פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעשי"ת יש
אוֹמְרִים: הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעֲרָבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

ש"ץ

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא.

בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.
בְּעַגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְאָמִירוֹן בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל (בֵּית) יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוֹתָהוֹן דִּי בְשָׁמַיָּא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

(מאריס כאן ספירת הצומר)

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָא לְאֲדוּן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא
שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֵא שָׁם חֶלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגַרְלָנוּ כְּכָל הַמּוֹנָם (שְׁהֵם)
מִשְׁתַּחֲוִים לְהַכֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ) וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים,
לְפָנֵי מְלָךְ, מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא נוֹטָה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֲרֵץ, וּמוֹשֵׁב
יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וְשִׁכְנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמַת מִלְּפָנֵינוּ
אָפֶס זוּלְתוֹ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מְפַעֵל, וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲנִידָה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת וּבְרַתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ.
לְהַפְנוֹת אֱלִיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֲרֵץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ,
תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֵךְ יִקְרְאוּ יִתְנַוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֵת
עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֵד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלְמֵי עַד

תְּמַלֵּךְ בְּכְבוֹד: כְּפִתּוּב בְּתוֹרַתְךָ, יְיָ יִמְלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמֶר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד, וְשִׁמוֹ אֶחָד:

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פִּתְאֹם, וּמִשְׁאֵת רִשְׁעִים כִּי תִבֵּא: עֲצוּ עֲצָה וְתִפְּרָה, דְּבַרְוּ דְבָר וְלֹא
יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד זְקֵנָה אָנֹכִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אָנֹכִי אֶסְבֵּל, אָנֹכִי עֲשִׂיתִי וְאָנֹכִי אֲשֵׂא,
וְאָנֹכִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט:

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתְהֵי, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְהֵי בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלְמַיָּא:
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא (בְּעֵשִׂי"ת וְלְעֵלְא מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא,
דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

אומרים בכל יום לאחר תפילת שחרית ומעריב מראש חדש אלול עד אחר שמיני עצרת

לְדוֹד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מְמִי אִירָא, יְיָ מְעוֹז חַיֵּי מְמִי אֶפְחָד: בְּקָרִב עָלֵי מְרַעִים, לֶאֱכֹל אֶת
בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבֵי לִי הִמָּה כְּשִׁלּוֹ וְנִפְּלוּ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלֵי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקְוִים עָלֵי
מִלְחָמָה בְּזֹאת אָנֹכִי בּוֹטָח: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֶבְקֵשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית יְיָ, כָּל יְמֵי חַיֵּי
לַחַזוֹת בְּנַעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בַּיּוֹם רָעָה, יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵי אֱהָלוֹ בְּצוּר
יְרוּמָמְנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי, עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבַּחַהּ בְּאֱהָלוֹ זְבַחִי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה
וְאֶזְמַרָה לַיְיָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי, בְּקִשׁוֹ פָּנָי, אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֶבְקֵשׁ:
אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאָף עַבְדְּךָ, עֲזַרְתִּי הִיָּיתִי, אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיִּי אֶסְפְּנִי: הוֹרְנִי יְיָ דַרְכְּךָ, וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר, לְמַעַן שַׁרְרִי:
אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עַדֵי שִׁקָּר וַיִּפְּחַ חֲמָס: לוֹלֵא הָאִמְנָתִי, לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְיָ
בְּאַרְץ חַיִּים: קוּה אֵל יְיָ, חֲזֹק וְיֶאֱמָץ לְבָבְךָ וְקוּה אֵל יְיָ:

בבית אבל אומרים למנצח

למנצח לבני קרח מזמור. שמעו זאת כל העמים, האזינו כל ישרי חלד. גם בני אדם, גם בני איש, יחד עשיר ואביון. פי ידבר חכמות, והגות לפי תבונות. אטה למשל אזני, אפתח בכנור חידתי. למה אירא בימי רע, עון עקבי יסבני. הבטחים על חילם, וברב עשרם יתהללו. אח לא פדה יפדה איש, לא יתן לאלהים כפרו. ויקר פדיון נפשם, וחדל לעולם. ויחי עוד לנצח, לא יראה השחת. כי יראה חכמים זמותו, יחד כסיל ובער יאבדו, ועזבו לאחרים חילם. קרבם בתימו לעולם, משכנתם לדור ודור, קראו בשמותם עלי אדמות. ואדם ביקר בל יליו, נמשל כבהמות נדמו. זה דרפם, כסל למו, ואחריהם בפיהם ירצו, סלה. בצאן לשאול שתו, מות ירעם, וירדו בס ישרים לבקר, וצורם לבלות שאול מזבל לו. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול, כי יקחני סלה. אל תירא כי יעשר איש, כי ירבה כבוד ביתו. כי לא במותו יקח הכל, לא ירד אחריו כבודו. כי נפשו בחייו יברך, ויודך כי תיטיב לך. תבוא עד דור אבותיו, עד נצח לא יראו אור. אדם ביקר ולא יבין, נמשל כבהמות נדמו.

סדר קדוש לבנה

הללויה, הללו את יי מן השמים, הללוהו במרומים: הללוהו כל מלאכיו, הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח, הללוהו כל כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יי, כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם, חק נתן ולא יעבור:

ברכת הלבנה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח פיו כל צבאם, חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם. ששים ושמהים לעשות רצון קונם, פועל יאמת שפעלתו יאמת, וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן, שהם עתידים להתחדש כמותה ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו. ברוך אתה יי, מחדש חדשים.

שלוש פעמים ברוך יוצרך, ברוך עושהך, ברוך קונך, ברוך בוראך.
שלוש פעמים כשם שאני רוקד כנגדך ואיני יכול לנגע בך, כך לא יוכלו כל אויבי לנגע בי לרעה.
שלוש פעמים תפל עליהם אימתה ופחד, בגדל זרועך ידמו כאבן.

שלש פעמים באבן ידמו זרועה בגדל ופחד אימתה עליהם תפל.
שלש פעמים דוד מלך ישראל חי וקים.
ויאמר לחברו שלש פעמים: שלום עליכם.
וחברו משיב: עליכם שלום.
שלש פעמים סמן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל, אמן.

קול דודי הנה זה בא, מדלג על ההרים, מקפיץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר
האילים, הנה זה עומד אחר בתלנו, משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים.

שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבוא עזרי: עזרי מעם יי, עשה שמים
וארץ: אל יתן למוט רגלי, אל ינום שמרה: הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: יי
שמרה, יי צלה על יד ימינה: יומם השמש לא יכבה, וירח בלילה: יי שמרה מכל רע
ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו:
הללוהו בתקע שופר, הללוהו בגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במינים ועגב:
הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה, הללויה:

תנא דבי רבי ישמעאל: אלמלי לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים
פעם אחת בחדש, דים. אמר אביי: הלכה צריה למימרא מעמד. מי זאת עלה מן
המדבר מתרפקת על דודה. ויהי רצון מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי, למלאת פגימת
הלכנה ולא יהיה בה שום מעוט, ויהי אור הלכנה כאור החמה וכאור שבעת ימי
בראשית, כמו שהיתה קדם מעופה, שנאמר: את שני המאורות הגדולים. ויתקיים בנו
מקרא שכתוב: ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם, אמן.

למנצח בגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ
דרךך, בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים,
כי תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים,
יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה, יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים, וייראו כל
אפסי ארץ:

ספירת העומר

הנני מוכן ומזמן לקיים מצוות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה: וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי: ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה דינו כוננה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר.

טז בניסן, א' של חול המועד	היום יום אחד לעומר. חסד שבחסד
יז בניסן, ב' של חול המועד	היום שני ימים לעומר. גבורה שבחסד
יח בניסן, ג' של חול המועד	היום שלשה ימים לעומר. תפארת שבחסד
יט בניסן, ד' של חול המועד	היום ארבעה ימים לעומר. נצח שבחסד
כ בניסן, ה' של חול המועד	היום חמשה ימים לעומר. הוד שבחסד
כא בניסן, שביעי של פסח	היום ששה ימים לעומר. יסוד שבחסד
כב בניסן, מוצאי יום טוב	היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעומר. מלכות שבחסד
כג בניסן	היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר. חסד שבגבורה
כד בניסן	היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר. גבורה שבגבורה
כה בניסן	היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלושה ימים לעומר. תפארת שבגבורה
כו בניסן	היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר. נצח שבגבורה
כז בניסן	היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר. חסד שבנצח
כח בניסן	היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר. גבורה שבנצח
כט בניסן	היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלושה ימים לעומר. תפארת שבנצח
ל בניסן	היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלושה ימים לעומר. יסוד שבגבורה

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
וארבעה ימים לעומר. נצח שבנצח
יא באייר
היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
וחמשה ימים לעומר. הוד שבנצח
יב באייר
היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות
וששה ימים לעומר. יסוד שבנצח
יג באייר
היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות
לעומר. מלכות שבנצח
יד באייר, פסח שני
היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות
ויום אחד לעומר. חסד שבהוד
טו באייר
היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים
לעומר. גבורה שבהוד
טז באייר
היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
ושלשה ימים לעומר. תפארת שבהוד
יז באייר
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
וארבעה ימים לעומר. נצח שבהוד
יח באייר, ל"ג בעומר
היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
וחמשה ימים לעומר. הוד שבהוד
יט באייר
היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות
וששה ימים לעומר. יסוד שבהוד
כ באייר
היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
לעומר. מלכות שבהוד
כא באייר
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
ויום אחד לעומר. חסד שביסוד
כב באייר
היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
ושני ימים לעומר. גבורה שביסוד
כג באייר

היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
ושלשה ימים לעומר. תפארת שביסוד
כד באייר
היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות
וארבעה ימים לעומר. נצח שביסוד
כה באייר
היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה
ימים לעומר. הוד שביסוד
כו באייר
היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות
וששה ימים לעומר. יסוד שביסוד
כז באייר
היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות
לעומר. מלכות שביסוד
כח באייר, יום חרות ירושלים
היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות
ויום אחד לעומר. חסד שבמלכות
כט באייר
היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות
ושני ימים לעומר. גבורה שבמלכות
א בסיון, ליל ראש חודש
היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות
ושלשה ימים לעומר. תפארת שבמלכות
ב' בסיון
היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות
וארבעה ימים לעומר. נצח שבמלכות
ג' בסיון
היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות
וחמשה ימים לעומר. הוד שבמלכות
ד' בסיון
היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות
וששה ימים לעומר. יסוד שבמלכות
ה' בסיון, ערב שבועות
היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות
לעומר. מלכות שבמלכות

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה. במהרה בימינו אמן סלה.

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו. סלה: לדעת בארץ דרכך. בכל
גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים. כי תשפט עמים מישר.
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה. וברכנו אלהים
אלהינו: וברכנו אלהים. ויראו אותו כל אפסי ארץ: